

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Hydrvntin. Archiepisc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tristamur hæc inter vos liberè perpetrari. Sed veremur admodum & movemur, ne fortè (quod absit) propter dissolutam negligentiam vestram ista proveniant, quæ dum negligitis perturbare, quid aliud facitis quàm fovere, facti canes muti, non valentes latrare? quibus dicitur per Prophetam: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, annuntiabo populo meo scelera eorum, & domui Iacob peccata eorum.* Vnde Apostolus inquit Ephesiis: *Mundæ sunt manus meæ à sanguine omnium vestrum. Non enim subterfugi quominus annuntiarem vobis omne consilium Dei.* Mundus ergo à sanguine ipsorum non esset, si eis annunciare Dei iudicium noluisset: quia cum increpare delinquentes noluerit, eos proculdubio tacendo pastor occidit. Cum itaque in tremendi die iudicij de vestris & subditorum vestrorum actibus debeatis reddere rationem, quin etiam & de omni verbo otioso quodcunque locuti fueritis; hortamur universitatem vestram, monemus in Domino, & per apostolica scripta mandamus, quatenus contra delinquentes quasi contra bestias Ephesi viriliter exurgentes, ne post cursum vitæ labentis in manus Dei viventis (quod horrendum est) incidatis, murum vos pro domo Domini non dubitetis opponere, & contra faciem Damasci turrim vos inexpugnabilem opposites, evellere ac destruere, ædificare pariter & plantare unanimiter procuretis quæ in Ecclesia Dei eyellenda & destruenda, ædificanda fuerint & plantanda. Ceterum quoniam adhuc habemus multa vobis dicere quæ non possunt commodè per præsentem epistolam declarari, præmissis breviter prælibatis, caritati vestræ duximus prædicendum quòd auctore patre luminum, à quo omne datum est optimum & omne donum perfectum, in proximo invento viro secundum cor nostrum, eum ad vos mittere disposuimus: per quem de singulis quæ omittere vel facere debeatis, & omnibus quæ fuerunt nobis ex parte vestra proposita, cum ad vos venerit, efficiemini certiores. Datum Reat. III. Kal. Augusti, &c.

Epist. 322.

In eundem ferè modum scriptum est Principibus & populis per Islandiam constitutis. Quamvis insula vestra ut supra &c. usque ad verbum liberè perpetrari; quos

salvos fieri cupimus, & ad agnitionem veritatis venire: ad quod viam vobis salubriter præparabit, si habueritis in his quæ Dei sunt obedientiam ad Prælatos, & eos immo Deum in ipsis curaveritis honorare in quibus contemptis Deus spernitur, & in receptis recipitur, & etiam honoratur, & opera impenderit in operibus pietatis, & præsertim elemosynis conferendis, quarum efficaciam Scriptura commendans inquit: *Sicut aqua extinguit ignem, ita elemosyna peccatum extinguit.* Ceterum quoniam adhuc habemus &c. ut supra. Datum ut supra.

HYDRUNTIN. ARCHIEPISC.

Per tuas nobis literas intimasti quòd Rao de Aceresia ex muliere quadam, quam secundum opinionem maioris partis vicinæ in concubinam habebat, prole suscepta, quandam prius & aliam ea defuncta duxit uxorem, & ea ex qua prolem susceperat, virum sibi alium copulavit. Processu verò temporis idem Rao in præsentia multorum firmavit proprio juramento quòd eam quam habere visus fuerat concubinam, prius affidaverat in uxorem quam ex ipsa filium genuisset: & cum post juramentum illud per sex annos & ultrà vixisset, dum ageret in extremis, eum quem ex illa susceperat, filium legitimum appellavit, & heredem instituit in testamento. Cum autem tuæ fuisset inquisitioni & decisioni commissum, an filius sic susceptus, legitimus esset heres ipsius R. & ad ejus patrimonium admitendus, propter id quod ex quadam decretali bonæ memoriæ Alexandri Papæ prædecessoris nostri standum esse super hoc verbo viri & mulieris credebas, testes à filio ejusdem R. productos providè suscepisti: quibus legitimè comprobavit prædictum R. matrem suam in capella sancti Sergij affidasse, propter quod eum ipsius R. heredem esse legitimum judicasti. Nos igitur attendentes quòd plus est quod in veritate agitur, quàm quod simulatè concipitur, licet tam dictus R. cum, ea dimissa quam ut concubinam habuerat, ad alia vota transivit, videatur ex ipso facto, quòd matrimonium inter eos celebratum fuerit, denegasse, quia tamen desponsatio per testes legitimos comprobata, eos matrimonialiter fuisse conjunctos ostendit; sive

Epist. 322.
Quòd filius ex ea susceptus quæ putabatur esse concubina, & post apparuit quòd esset legitima uxor, sit legitimus.
Cap. Per tuas literas. Qui filij sunt legitimi.

Cap. Transmissa. Qui filij sunt legitimi.

desponsatio ipsa fuerit de presenti, ut per consensum legitimum, & verbis de presenti expressum, sive de futuro, ut per sequentem carnis copulam matrimonium inter eos fuerit celebratum; non tam decretali dicti prædecessoris nostri, quæ in casu dissimili loquitur, quàm inductis probationibus innitentes, te processisse legitime respondemus, & sententiam tuam auctoritate apostolica confirmamus, & presentis scripti patrocinio communimus, auctoritate tibi presentium injungentes ut sententiam ipsam facias monitione præmissa per censuram ecclesiasticam inviolabiliter observari. Nulli ergo &c. Datum Reat. III. Nonas Augusti.

OSCEAN. ET TIRASONEN.
Episcopis.

*Epist. 323.
De Diacono
cujus amici
Abbatem trucidarant.
Cap. Petrus Diaconus. De homicidio.*

Petrus Diaconus & monachus sancti Iohannis de Pinna sua nobis insinuatione monstravit quòd cum in seculari adhuc habitu constitutum, in Ecclesia de Rigulo quoddam beneficium obtinentem, Abbas ipsius Ecclesiæ illum eodem beneficio spoliasset, cognati & amici ejus Abbati sæpius supplicarunt ut beneficium sibi restitueret memoratum. Quonolente ipsorum precibus acquiescere, irati plurimum & commoti, nocte quadam in domo Diaconi convenerunt, & cœna facta dixerunt quòd vindictam volebant sumere de Abbate. Inhibiti autem expressè ab eodem Diacono ne Abbatem occiderent, vel aliquid ei facerent unde ordinis sui discrimen incurreret & animæ detrimentum, in eum nihilominus irruerunt, & plagis impositis abierunt semivivo relicto, unde post dies aliquot spiritum exhalavit. Ab illo autem tempore usque hodie prædictus Diaconus de eo quod contigerat tristis effectus, ab administratione cessavit, & nondum expleto bienio, habitum induit monachalè. Vnde à nobis suppliciter petiit edoceri, utrum posset in officio Diaconi ministrare; & si hoc ei liceret, an posset ad majorem ordinem promoveri. Licet autem (si præmissis veritas suffragatur) præfatus Diaconus super Abbatis interitu non videatur esse culpabilis; quia tamen bonarum mentium est ibi culpam agnoscere ubi culpa non est, quòd ab administratione officij se propria voluntate suspendit, vel habitum induit regularem, sibi non ad pec-

**In Quarta Col-
leit. exspiravit.*

catum ascribimus, sed ad meritum reputamus. Quocirca fraternitati vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus si præmissa noveritis veritate subnixâ, sæpeditum Diaconum non solum in diaconatus officio ministrare, sed etiam ad ordinem presbyteratus ascendere, si aliud canonicum non obstitit impedimentum, liberam concedatis auctoritate apostolica facultatem, præsertim si super hoc non fuerit respersus infamia, cum ei non debeat imputari quod contra prohibitionem ejus expressam, eo causam vel occasionem non dante, ausu sacrilego proponitur à consanguineis attentatum, divina scriptura testante quòd anima quæ peccaverit, ipsa morietur, filius non portabit iniquitatem patris, neque pater iniquitatem filij, quamvis hoc ipsum verius ad æternam quàm ad temporalem referatur vindictam. Datum Reat. II. Nonas Augusti, Pont. nostri anno primo.

ATREBATEN. EPISCOPO.
& Decano Cameracensi.

Sicut ex parte dilecti filij nobilis viri Ducis Lotharingiæ nostris fuit auribus intimatum, quando nobilem mulierem Martildem, neptem Philippi quondam Comitis Flandriæ, sibi matrimonio copulavit, idem Comes redditus quinquaginta talentorum percipiendos annuatim in terra Boloniæ præfato Duci assignavit in dotem, quæ post obitum ipsius Comitis nullatenus potuit obtinere, & insuper ipse Comes eandem terram obligavit ei pro trecentis marcis, & septem millibus talentorum. Quia igitur præscripta terra ad proprietatem est carissimi in Christo filij nostri Philippi illustris Regis Franciæ devoluta, & dos pertinet ad conjugium, quod est magnum in Ecclesia sacramentum, nos, qui secundum Apostolum sapientibus sumus & insipientibus debitores, discretioni vestrae per apostol. scripta mandamus quatenus eundem Regem, ut super præmissis memorato Duci satisfaciat ut tenetur, moneatis diligenter, & efficaciter inducat. Alioqui partibus convocatis, audiatis causam, & eam sine debito terminetis. Quòd si ambo &c. tu frater Episcopo. Datum Reat. VIII. Idus Aug.

*Epist. 324.
Vi. Regis Francorum cogit Duci Lotharingiæ dotem redire.*

¶